

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-297/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa odvjetnica S. D. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/18-01/77, urbroj: 401-01/05-18-2 od 4. lipnja 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika od 4. lipnja 2018., odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Sisku od 23. siječnja 2018., kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama od 31. kolovoza 2017., kojim zahtjevom je zatražena preslika i skenirano mjesečno izvješće za siječanj 2015. godine koje je tijelo javne vlasti – ODO Sisak, dostavilo višem državnom odvjetništvu. Zahtjev je odbijen pozivom na odredbu članka 23. stavak 5 točka 2., u vezi članka 15. stavak 2. točka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI).

Protiv navedenog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da su u konkretnom slučaju počinjene povrede odredbi članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), stoga što upravna tijela nisu upoznala tužitelja sa sadržajem mišljenja Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti sa sadržajem opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvještajima o predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. godine te također nije upoznat da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti javnog interesa. Smatra da kao podnositelj zahtjeva ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku te se poziva na presudu ovog broja UsII-1/16 od 18. travnja 2016., ukazujući ujedno na nerazumljivost obrazloženja osporenog rješenja tuženika koji u istom navodi da je „analizom sadržaja u medijima“, budući je nejasna analiza kojih sadržaja, u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, pa smatra da je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavak 5. ZUP-a. Upućuje i na linkove različitih mrežnih stranica navodeći odredbe članka 36. stavak 3. točka 7. i

8. i članka 36. stavak 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09. 116/10. 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.), kao i odredbu članka 66. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Tužitelj napominje da prema njegovim saznanjima mjesečno izvješće u trećem dijelu sadrži razne statističke podatke za kazneni odjel, smatra nerazumljivim obrazloženje rješenja tuženika da bi djelomično pružanje informacije koja sadrži razne statističke podatke naštetilo djelovanju i izvršavanju poslova državnog odvjetništva te smatra nerazumljivim pozivanje tuženika na presudu ovog Suda, poslovnog broja UsII-49/14 od 5. studenog 2014. godine. Smatra da se tuženik nepotrebno osvrće na provođenje postupka deklasifikacije te je nerazumljivo i paušalno obrazloženje prema kojem „predmetna informacija ne daje potpunu sliku informacije o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (npr. pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl...)“ te kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga te podatke dobio za Općinski sud u Šibeniku za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Predlaže djelomično poništenje rješenja tuženika od 7. lipnja 2018. i rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Puli od 27. listopada 2017., te naložiti istima u roku od 15 dana platiti tužitelju iznos od 5.000,00 kn. Podredno predlaže poništenje rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela te predmet vratiti istom na ponovno postupanje.

Tuženik se očitovao o tužbi tužitelja u bitnom ističući da nema povrede iz članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku te da tuženik kao tijelo javne vlasti prilikom rješavanja zahtjeva za pristup informacijama neposredno primjenjuje odredbe navedenog Zakona, odnosno neposredno rješava u posebnom upravnom postupku prava na pristup informacijama pokrenutom na zahtjev stranke u kom postupku ne sudjeluju dvije ili više stranaka sa protivnim interesima. Osim toga stranka u ostvarivanju prava na pristup informacijama ne brani svoj interes da dobije zatraženu informaciju, već eventualno pruža argumentaciju zašto bi zatražena informacija trebala biti dostupna javnosti, budući da je ograničenje na informacije neovisno o podnositelju zahtjeva, te ono postoji ili ne postoji. Prema saznanjima tuženika, tužitelj je pokazao interes za predmetnim informacijama, te dostavljao tuženikove drugostupanjske odluke H. n. i. a., što su mnogi mediji prenosili uz tendenciozne naslove, ne ulazeći u sadržaj predmetnih odluka. Tuženik ostaje pri tvrdnji da se zatražena informacija ne odnosi na pitanja koja su u društvu smatrana pitanjima od javnog interesa, poput zaštite okoliša, ugrožavanja javnog zdravlja itd., već je isključivo tužitelj pokazao interes za njezinim sadržajem. Vlasnik podataka odlučuje o potpunoj ili djelomičnoj deklasifikaciji zatražene informacije, te je u ovom slučaju vlasnik informacije, uz ispravno proveden postupak, odlučio zadržati stupanj tajnosti „ograničeno“ za sve dijelove zatražene informacije. Nadalje, tuženik ističe da je istinita tvrdnja kako podnositelj zahtjeva nije obvezan navesti razloge zbog kojih traži pristup informaciji, međutim, to nikako ne znači da upravna tijela nemaju ovlasti preispitivati moguće posljedice omogućavanju pristupa traženoj informaciji osobito kada je ona klasificirana stupnjem tajnosti, štoviše, tijela javne vlasti su dužna prilikom provedbe testa razmjernosti javnog interesa preispitati različite varijante i moguće posljedice omogućavanja odnosno onemogućavanja pristupa zatraženoj informaciji. Napominje da je tužitelj tijekom 2017. godine podnio 40% od svih žalbi te 57% od svih tužbi zaprimljenih u tuženikovu uredu, te smatra da tužiteljevo angažiranje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a zatim i tražene naknade odvjetničkih troškova, prelazi granicu prihvatljivog i bona fide disponiranja pravom tužitelja da ostvari svoje pravo, već dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Pritom posebno ističe da tužitelj ne koristi odvjetničke usluge u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku, već samo kada se obraća Visokom upravnom sudu. Predlaže odbiti tužbu i potvrditi rješenje tuženika.

Sud je u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS), dostavio odgovor na tužbu tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je u konkretnom slučaju tužitelj svojim zahtjevom za pristup informacijama od 31. kolovoza 2017., zatražio od Općinskog državnog odvjetništva u Sisku zatražio presliku ili skenirano mjesečno izvješće za siječanj 2015. godine koje je tijelo javne vlasti –ODO Sisak dostavilo višem državnom odvjetništvu. Poziva se na Zakon o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.) te odredbe Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.).

Odredbom članka 15. stavak 2. točka 1. ZPPI-a, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Nadalje, prema odredbi članka 13. stavak 3. Zakona o tajnosti podataka klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela te je dano ovlaštenje glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjem tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“ (članak 13. stavak 1. istog Zakona).

U konkretnom slučaju prvostupajnsko tijelo kao i tuženik utvrđuju da su od strane tužitelja zatražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“ u smislu odredbi Zakona o državnom odvjetništvu, Poslovnika državnog odvjetništva te mišljenja UVNS-a od 24. listopada 2017. godine koje je dano u skladu s odredbom članka 16. stavak 1. ZPPI-a. S obzirom na naprijed navedeno, prvostupajnsko tijelo, koje je vlasnik zatražene i klasificirane informacije, po prethodno pribavljenom mišljenju, a nakon provođenja testa razmjernosti javnog interesa u smislu odredbe članka 16. stavak 1. ZPPI-a.

Prema ocjeni ovog Suda tuženik je pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnima, jer tužitelj ni jedan takav razlog nije naveo.

Upravni postupak koji je prethodio je u potpunosti proveden u skladu sa mjerodavnim zakonskim odredbama te ne postoji povreda odredbe članka 25. stavak 4. ZPPI-a.

Nadalje, Sud ocjenjuje da ne postoji niti povreda pravila upravnog postupka, tim više što je tužitelj sa svom relevantnom dokumentacijom spisa na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženje prvostupajnske i drugostupajnske odluke.

Slijedom svega izloženog, Sud je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučio kao pod točkom I. izreke, a u odnosu na zahtjev za naknadu troškova spora kao pod točkom II. izreke presude, temeljem odredbe članka 79. stavak 4. istog Zakona, s obzirom da tužitelj ne navodi ni jednu pravnu osnovu na temelju koje smatra da bi mu pripadao zatraženi iznos troška.

U Zagrebu, 10. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.